

Janvāris 2019

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

“Sataisiet
Kungam ceļu,
dariet taisnas
Viņa tekas!”
(Mk 1,3)

DOMU SAUJA PAR EUHARISTIJAS “JAUDU”

Dārgie Kristū, svētceļotāji uz Debesīm! Rožukroņa „Gaismas daļas” piektais noslēpums „**Euharistijas iedibināšana**” šodien mūs aicina, pirmkārt, iejusties Jēzus Sirdī.

Evaņģēlijā lasām, ka Jēzus skaidri zināja, ka tuvojas „Viņa laiks”, „Viņa stunda”, tas ir, ciešanu un nāves laiks. Viņš par to daudz agrāk vairākas reizes skaidroja saviem mācekļiem (sal., piemēram: Mk 8,31-32a; 9,30-31; 10,32-34; Lk 13,3; J 13,1; 17,1). Par to, kas gaidīja Kristu, zināja arī saimnieks, pie kura vajadzēja notikt Pashas mielastam (sal. Mt 26,18). Kā jums šķiet, ar kādu sirds stāvokli, ar kādām izjūtām Jēzus tuvojas šim savas dzīves punktam?!? No vienas puses – neaptverami briesmīga ciešanu vīzija, par kuru jau sen bija pravietots, kā apmēram tas izskatīsies (sal. Ps 22, 1s 52-53), no otras – nenodzēšamas mīlestības un pēc savienošanās ar cilvēci ilgu liesmas, par kurām dzirdam, piemēram, te: „Es ilgoties ilgojos ēst šo Lieldienu jēru kopā ar jums, pirms es ciešu.” (Lk 22,15) vai vēl skaidrāk un spēcīgāk – Viņa lūgšanā: „[Es lūdzos] ... lai pasaule atzīst, ka Tu esi mani sūtījis un milējis tos, tāpat kā Tu mani esi milējis. Un es viņiem atklāju Tavu vārdu un atklāšu, lai mīlestība, ar kādu Tu mani milēji, būtu viņos.” (J 17, 23b.26).

Vai uz šāda domu fona kāds var atrast vienkāršu atbildi uz sekojošiem jautājumiem: **Kā šādu limeņu atšķirību savienot vienā sirdī?! Un kā izturēt šādu spriegumu?!?** Šķiet, ka labāk tomēr būtu „atstāt prātu”, kurš ir vājš, jo – kā saka Dieva Vārds: „Viņa varas izpaušmi – kas gan tos var izprast” (1j 26,14b) un citā vietā: „Ak, kāds ir Dieva gudrības un zināšanas bagātību dziļums! Cik neizprotami ir Viņa lēmumi un neizdibināmi Viņa ceļi!” (Rom 11, 33).

Labāk būtu doties lūgšanā, lai slavētu mūsu Kunga Sirdi, lai Tai pateiktos par tik dziļiem noslēpumiem, kuri nes mums pestīšanu.

Tomēr ļaujiet šo izbrīnu padarīt par izejas punktu citam domu atzaram, kurš var palīdzēt tuvoties Euharistijai ar vēl lielāku pateicību par Tās mīlestības spēku.

Cilvēka dzīvē ir darbi, kuri pieprasa piepūli, piemēram, nezāļu un krūmu ravēšana dārzā. Gadās, ka cilvēks nevar to paveikt vienā dienā, ja to dara viens pats un savām rokām. Tādēļ caur vēsturi redzams, ka ik pa laikam cilvēki meklēja un meklē dažādus rīkus, kas palīdz darbus paveikt bez tik milzīgas piepūles un isākā laikā. Tam der, piemēram, elektriskie rīki. Un te nozīmīgi pamanīt: ir tādas ierīces, kas darbojas ar 12 V barošanu (ventilatoriņš), citas – ar 220 V (urbjmašīna) vai pat 380 V (metāla griezējs). No kā tas atkarīgs? Parasti ir tā, ka smagāka darbība pieprasa lielāku barošanu, lielāku spriegumu. Šķiet, ka visiem ir skaidrs: ar ventilatora barošanu (12 V) nevarēs griezt biezus un smagus metālus!

Kur te redzama saistība ar Euharistiju??? Patiesība par lielāku spriegumu, kas ļauj paveikt smagākus darbus, var kalpot **kā līdzība par Jēzus Sirds lielo „spriegumu”, kuru Viņš gribēja atstāt mīlestības sakramentā – Euharistijā.** Līdz ar to cilvēkiem ir skaidrāk, kāpēc Baznīcas dzīvē nemitīgi skan atgādinājums par Svētajām Misēm, par vajadzību piedalīties tajās ar konkrētu sirds nodomu, par to pasūtīšanu konkrētā nodomā: par dzīvajiem, mirušajiem; sevi pašu, pārējiem utt. Tas ir kā kļiedziens: **„Pieslēdzies Jēzus Sirds neaptveramajai „jaudai”, kura ir klātesoša**

Euharistijas sakramentā! Ļauj tai palīdzēt tev griezt grēka biežās metāla plāksnes, aiz kurām tika ieslodzīta tava vai citu dievbērnu brīvība!”

Lai šīs domas neskanētu pārāk „sausī”, gribu atstātīst piemēru no manas priestera dzīves. Tas bija pirms gadiem, kad saņēmu zvanu no ārzemēm, no sveša numura. Kā vēlāk noskaidrojās, kāda klostermāsa bija iedevusi manu telefona numuru pazīstamai ģimenei, kura dzīvoja Beļģijā. Ģimene mācai žēlojās, ka jau kādu laiku netiek galā ar vienu personu savā saimē, kura izrāda pat velna ietekmes un, protams, ar savu rīcību sarežģī un nopietni apgrūtina ikdienišķo sadzīvi. Zvanītāji pasūtītu deviņu Sv. Misu novēnu, lai Dievs savā žēlsirdībā un spēkā palīdzētu šajā bezizejas situācijā. Es šai nodomā pasūtītās Euharistijas celebrēju. Pēc kāda laika viņi atrakstīja, ka pieminētajā personā ir skaidri redzamas izmaiņas! Var teikt, ka tā bija kā „bieza metāla” griešana, un bez manas kā priestera tiešas klātbūtnes, jo ar šiem nepazīstamajiem cilvēkiem ārzemēs klātienē es taču netikos... Ticībā ir skaidrs: viņi meklēja palīdzību ar Jēzus Sirds „Euharistijas rīku”, kura „jauda” tiek smelta vairāk nekā no 380 V – no mūžīgās un dievišķās mīlestības, tādēļ tai „neviens lieta nav neiespējama” (Lk 1,37).

Citu piemēru piedzīvoju šodien – dienā, kad rakstu šo vēsti. Uz mūsu Madonas baznīciņu, kurā ir klātesoša Jēzus Sirds Vissvētākajā Sakramentā, šodien atbrauca sieviete no Latgales tāla gala. Viņa jau vairākus gadus nevar atrast vajadzīgo palīdzību pēc trieciena, kad dzīvē notika situācijas, kas viņu ievainoja, salauza un iedzina nespēkā un slimības stāvoklī. Atbraucējas izskats bija mazliet drūms. Viņa nesmaidīja. Un tad mēs lūdzāmies tabernākula priekšā, kurā pēc Svētās Mises celebrācijas tiek glabāts Vissvētākais Sakraments (tas ir, Jēzus Miesa un Asinis). Mēs piesaucām Dieva žēlastību un žēlsirdību, tikai

ieaicinājām Viņa mīlestības spēku, tikai atsaucāmies pie Viņa ciešanu nopelniem... Un cik tas bija aizraujoši redzēt, ka pēc kāda lūgšanu laika sieviete sāka smaidīt (!) un atzinās, ka savā galvā jūt lielu atvieglojumu, kuru – cik es saprotu – nevarēja baudīt jau ilgāku laiku. Tāpat Kungs viņu bija zināmā mērā atbrīvojis un dziedinājis. To varējām piedzīvot, nostājoties ticībā Euharistijas priekšā; tā sakramenta priekšā, kuru Jēzus iedibināja pirms savas Pashas un kurā ir ielicis Savu dievišķību.

Protams, līdzīgu piemērus (arī no manas priesteriskās kalpošanas) varētu izteikt vēl un vēl, un tos dažreiz cenšos pieminēt sprediķos.

Noslēdzot rakstu, būtu labi izteikt **dažus praktiskus norādījumus.** Sevi un jūs gribu mudināt uz lielāku izbrīnu par to, cik liels Dieva mīlestības spēks slēpjas Euharistijas sakramentā, un aicināt izkopt savās sirdīs lielākas ilgas pēc piedalīšanās Svētajā Misē ne tikai svētdienās (kas ticīgajiem saskaņā ar Dieva bausli ir ticības pienākums), bet pēc iespējas arī darba dienās. Gribu sevi un jūs aicināt, lai iespēju pasūtīt Svēto Misi konkrētā nodomā (par dzīvajiem, mirušajiem, dažādiem dzīves apstākļiem un vajadzībām – ja tie saskan ar Dieva svēto gribu) neatliekam tikai uz kādiem šausmu apstākļiem, kad, piemēram, atklājas kāds neārstējami slimis tuvinieks, notiek avārija, ģimenē izaug nepiedošana un nesavaldāms naidis u.tml. Labāk būtu domāt, kā neaizmirst pasūtīt Sv. Mises nodomu un piedalīties šai Euharistijā sava vai citu vārda un dzimšanas dienā, laulību un kristību vai kādā citā jubilejā; lūgties Euharistijā par Dieva svētību savai pilsētai un visai Latvijai, un aizdomāties, cik reizes gadā vajadzētu prasīt Sv. Mises nodomu par saviem mirušajiem, kritušiem kareivjiem vai vispār par dvēselēm šķīstītavā.

Priesteris
Pāvils Kamola

SAPNIS PAR DRAUDZĪGU DZĪVI

Kaut mūsu draudzē Mārīte Indriksone ir salīdzinoši nesen, viņa mērķtiecīgi ir visur, kur vien uzspeļ no Vestienas un darba gaitām būt klāt. Kas dod lielāko piepildījumu – svētceļojums, kalpojums draudzes korī, iksvētdienas Mise, to centos uzzināt sarunā, vispirms lūdzot pastāstīt nedaudz vairāk par sevi.

Padalies, kur isti strādā, dzīvo, par ģimeni.

Mana mamma Valentina ar saviem vecākiem uz Madonas novadu pārcēlās no Ludzas novada. Tētis Ivans uz Latviju atbrauca no Harkovas novada Ukrainā. Biju ļoti gaidīta vienīgā meita, ceturtais bērns ģimenē. No 18 gadu vecuma dzīvoju Vestienā. Manā ģimenē ir trīs dēli. Mārtiņam ir 26 gadi, sieva, meita un dēls. Jānim ir 24 gadi, ir draudzene. Kristapam ir 20 gadi, ir draudzene. Laulībā ar vīru nodzīvoju 20 gadus, esam šķīrušies. Strādāju divās profesijās – par krievu valodas skolotāju Vestienas pamatskolā un frizieri.

Kāds bijis ticības ceļš. Kas bija pirmais impulss, lai atvērtos dzīvai ticībai?

Esmu padomju laika bērns un aktīvi to arī izdzīvoju. Piedalījos pašdarbībā – dziedāju, dejuju, spēlēju teātri. Par Dievu sāku domāt brīdī, kad biju precējusies un bija piedzimuši bērni. Mani, Mārci, Janci Madonas katoļu baznīcā kristīja priesteris Alberts Cīmanovskis. Kristapu Ērgļu katoļu baznīcā nokristīja priesteris Rihards Rasnācis. No 30 līdz 40 gadu vecumam daudz strādājām, bērni paaugās un palīdzēja. Šai laikā garīgi augu, lasot grāmatas, ejot kursus, piedaloties sieviešu klubīnos. Meklēju atbildes, kā laimīgi dzīvot. Šādu laimes formulu kopā ar vīru neatradām.

Nolēmu piepildīt senloloto sapni par ceļu pie Dieva. Iestājos Alfa kursā Madonā, pēc tam biju Alfas kalpošanā. Priecājos par vīriem un sievietēm, kas apmeklēja baznīcu. 2011. gada 17. jūnijā man bija mūža grēksūdze un pirmā Svētā Komūnija. 15. augustā devos uz svētkiem Aglonā. Septembrī arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs iestiprināja. Nākamajā gadā uz Aglonu aizbraucu 14. augustā. 2018. gada vasarā pirmo reizi uz Aglonu gāju svētceļojumā kājām kopā ar draudzi. Fiziski bija grūti, bet garīgi – labi.

Kas vēl ticības ceļā ir īpaši piedzīvots?

Mans sapnis bija savām acīm redzēt katoļu reliģijas šūpuli – Vatikānu. Tas piepildījās 2015. gadā. Mana māsiņa Sandra uzaicināja pievienoties nelielai kristīgo cilvēku grupīnai braucienam uz Romu. Grupu vadīja priesteris Ilmārs Tolstovs. Arī šis lidojums uz Itāliju man bija kā svētceļojums. Mēs daudz staigājām kājām, katru dienu bija Svētā Mise, bijām uz pāvesta vadīto dievkalpojumu Vatikāna laukumā. Asizē apmeklējām Sv. Franciska baznīcu. Pabijām ļoti daudzās baznīcās. Brauciens bija ļoti svētgā.

Cik svarīgs ir baznīcas apmeklējums un Svētā Mise šodien?

Kad sāku dziedāt draudzes korī, Svētā Mise kļuva man daudz piepildītāka, sajutos vajadzīgāka. Ir brīnīšķīga izjūta, kad iepazīsti draudzes cilvēkus, sadodies rokās un pievērsies lūgšanai.

Kāda ir tava jaunā gada apņemšanās?

Nenodarīt otram pāri ar vārdiem, domāt, ko runāju.

Tavs svētais aizbildis – vai Visu Svēto dienā to izlozēji un dzīvo sadarbībā?

Mans šā gada aizbildnis ir priesteris – svētais Andrejs Dung-Laks. Lūzdu, lai svētais man palīdz nebaidīties ar citiem runāt par savu ticību un pārliecību!

Vai tad ir bijusi iespēja par ticību liecināt darbā, mājās?

Visvairāk sarunu par ticību un reliģiju manā darba vietā bija pagājušajā gadā, kad Latvijā vizītē viesojās pāvests Francisks. Atmiņā palikusi saruna frizētavā ar klientu, kurš sarunas noslēgumā pajautāja, vai esmu ticīgā. Es atbildēju, ka „jā”. Tad viņš iesaucās: „Es zināju, es zināju, ka tu esi ticīgā!” To puisis laikam bija sapratis sarunas gaitā. Viņš atzinās, ka arī ticot, bet baznīcā neejot. Es teicu, ka kopā ir jautrāk!

Daudzi līdzcivēki ar interesi uzklaušoja manus iespaidus pēc svētceļojuma uz Aglonu. Uzzināja, ka tā nav tikai soļošana, iešana, bet lūgšana, dziedāšana, dievkalpojumi, dalīšanās, arī pienākumi.

Savus dēlus par kristīgām vērtībām

cenšos ieinteresēt ar savu piemēru – iet, darīt, dzīvot.

Kādi, tavuprāt, ir mūsu draudzes plusi un minusi.

Plusi – draudzē ir daudz dažādu paaudzju cilvēki. Visi kopā varam daudz izdarīt. Ir ļoti labs priesteris, kurš zina, ko runāt, un kā runāt ar tautu, ir apdāvināts mūzikā. Cilvēkiem būtu vairāk jāieklausās priestera vārdos un vienam otrā, svarīgi būtu „necepties” par sīkumiem, katram kalpot sirsniņi un ar atdevi.

Tikko istenojusies lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību. Cik tuvs ekumenisms ir tev?

Ekumenisms ir manas dzīves ikdienas sastāvdaļa. Vecākais dēls ar sievu salaulājās Lazdonas luterāņu baznīcā, jaunākā dēla draudzene ir luterāne. Divas manas draudzenes arī ir luterānes. Mans sapnis – pasaulē visi dzīvojam draudzīgi!

Materiālu sagatavoja Inese Elsiņa, foto no personīgā arhīva

Mārīte kopā ar dēliem – Mārtiņu, Jāni, Kristapu. Un kopā ar abiem mazbērniem.

LŪGŠANU NEDĒĻA PAR KRISTIEŠU VIENOTĪBU

No 18. līdz 25. janvārim notiek ikgadēja starptautiskā Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību. Tās ietvaros visā pasaulē un arī Latvijā norisinās ekumeniski dievkalpojumi, kuros piedaloties iespējams konkrēti atbildēt uz Kristus aicinājumu „lai visi būtu viens”.

Arī Madonas reģionā bijām aicināti piedalīties lūgšanās par kristiešu vienotību un pēc iespējas būt klāt izsludinātajās lūgšanu vietās. 18. janvārī, klātesot Ērgļu katoļu draudzes prāvestam priesterim Pāvilam Kamolam, luterāņu mācītājam Valdim Strazdiņam un Ivaram Cīšam, kā arī abu konfesiju pārstāvjiem no Ērgļiem, Madonas un Kalna skolas, Vienotības lūgšanu brīdis izskanēja Ērgļu katoļu baznīcā. Pēc Svēto Rakstu lasījumiem, apcerēm, dziesmām un

Lūgšanu brīdis Ērgļu katoļu baznīcā.

lūgšanām sirsnīga sadraudzība turpinājās agapes veidā pie galda. Dalīšanās aptvēra visdažādākās jomas – gan gastronomiskas, gan intelektuālas: liecību par Madonas Lūgšanu kapelas pirmsākumiem, pārrunas par kinoteātros demonstrētajām filmām, skaidrojumu par Žēlsirdīgā Jēzus svētgleznu, kurā Kristus attēlam raksturīgi divi starojumi: zilganie stari apzīmē Ūdeni, kurš taisno

dvēseles; sarkanie – Asinis, kas ir dvēseles dzīve. Pateicoties ukuleles spēlētājiem un brašajiem dziedātājiem, īpaši skanīgi izvērtās slavēšanas mirklī. Atvadoties visus pēc ilgiem laikiem apmirdzēja zvaigžņotā debess, tā ļaujot celt acis augšup un padalīties arī ar zvaigznāju atpazīšanu.

Inese Elsiņa

BUSIŅŠ GATAVS BRAUKŠANAI

Īsi pirms Ziemassvētkiem priesteris Pāvils kopā ar draudzes vīriem Albertu Cibuli un Jāni Irbi veica ceļojumu uz Poliju un Vāciju, lai atvestu caur labdarības organizāciju „Bonifatius werk” draudzei piešķirto Boni-busu. Vairāk nekā 45 stundas aktīvas braukšanas un nobraukti 3833 kilometri.

– Dieva smaids redzams tajā, ka busiņu saņēmām tā „dzimšanas dienā”, tas ir, pir-

mās reģistrācijas dienā – 17. decembrī, – vēsta priesteris Pāvils. – Un busiņam ir tikpat daudz gadu, cik esmu priesterībā!

Latvijā Boni-buss tika uzticēts servisa darbiem, par pakalpojumu samaksāts 720 eiro.

No Polijas tika atvesti arī liturģiskie priekšmeti, kurus 6. janvārī, tāpat kā busu, priesteris Pāvils pasvētīja.

Redakcija

SENIORU BRAUCIENS UN LATGALI

Sniegotā 14. janvāra rītā pēc Sv. Mises mēs – draudzes seniori – priestera Pāvila vadībā ar jauno draudzes busiņu devāmies svētceļojumā uz Aglonas baziliku. Pēc Sv. Mises Aglonā bija laiks lūgšanai un adorācijai. Pēc tam – garšīgas pusdienas un priestera vadītā konference par Lk. 2, 25-39. Tikām rosināti pārdomāt par Simeonu un pravieti Annu. Simeons bija ticīgs un dievbijīgs vīrs, kurš dzīvoja vienotībā ar Sv. Garu. Tādējādi viņš atpazīna mazajā Bērniņā Mesiju. Tāpat praviete Anna uzturējās templī, gavējot un lūdzoties. Arī mums ik dienas būtu jālūdz Sv. Gara vadība, jo bez šīs palīdzības kļūstam remdeni, mūsos nav miera un prieka, trūkst drosmes liecināt par ticību. Ja lūdzam Sv. Gara dāvanas, Viņš tās bagātīgi sniedz! Atcerēsimies, ka Sv. Gars runā sirds klusumā.

Tālāk ceļš veda uz Višķu baznīcu, kur lūdzāmies pie priestera-mocekļa Vladislava Litavnieka kapa. Aizdedzām svecītes, lūdzām novēnu un nodziedājām Latvijas valsts himnu. Lai šī uzticīgā Dieva kalpa mocekļa un asinis ir auglīga sēkla nākamajām kristiešu paaudzēm!

Lūznavas muižas parkā aplūkojām Madonnas statuju, kuru veidojis nezināms

itāļu mākslinieks. Cilvēki bieži pie statujas lūdzās, bet 2. Pasaules kara laikā tā tika sabojāta un iegrūsta blakus esošajā dīķī. 1991. gadā statuju izcēla, atjaunoja un uzstādīja no jauna.

Tad braucām uz Rēzekni, uz Latgales vēstniecību „Gors”, kur apskatījām Ditas Lūses gleznu izstādi „Gaismas laiks”. Pārsteidzošas 13 lielformāta gleznas, kuru centrālais tēls ir gaisma. Caurspidīgi izgaismoti tēli, smalki, filigrāni ziedi, gaismas un ēnas rotaļas, mirkļa noskaņas. Skaisti! Mums patika.

Visbeidzot devāmies uz Sarkanjiem, Jaunavas Marijas Bezvainīgās ieņemšanas baznīcu, kur atrodas Jaunavas Marijas Brīnumdarītājas svētglezna. Pie tās ir daudz votu – kā pateicība par saņemtajām žēlastībām. Uz šejieni dodas svētceļnieki, īpaši jau Vasarsvētkos, lai izlūgtos un saņemtu žēlastības. Mūs laipni sagaidīja draudzes prāvests Andris Jonāns. Saņēmuši svētību, papildīti ar prieku un pateicību, devāmies mājupceļā.

Pateicība Dievam un priesterim Pāvilam par šo skaisto dienu, saņemtajām žēlastībām un sadraudzību!

Genovefa Šadre, Ināras Caunes foto

SVĒTKUS DRAUDZE SVIN KOPĀ

12. janvārī ikviens draudzes pārstāvis tika aicināts uz draudzes māju, kur Ināras vadībā notika kopīgs eglītes pasākums. Izrotāta Betlēmite, priestera Pāvila uzruna, vaļaspriekiem veltītas divas jaunas izstādes, vēlējumi, laužot oblātes, gardi ēdieni, priekšnesumi, tangrams un kopības, sadraudzības gars.

– Draudzes eglīte atgādināja lielas ģimenes Jaunā gada sagaidīšanu, uz kuru bija sanākušas mammas un tēti ar bērniem, vecmāmiņas un vectēvi ar mazbērniem, – apliecina draudzes pārstāve Mārīte Indriksone. – Visi smaidoši, labsirdīgi, atsaucīgi, jo raiti bija jāizdejo Ināras vadītie soļi un aktīvi jāpiedalās

Sandras izdomātajās rotaļās. Un pāri visam – slavēšana ar skaistām dziesmām, balsīm, mūzikas instrumentiem. Paldies visiem par labiem vēlējumiem, ieteikumiem ņemšu vērā! Patiesus Dieva vārdus „noplūcu” no Vēsmas un Mārītes veidotā „paradīzes” koka. Par labi pavadītu vakaru liecināja arī mana dēla teiktā, sagaidot mājas: „Ko tu esi dzērusi eglītē, ka tik jautra?”

Paldies visiem, kuri veidoja šo vakaru! Mieru manā dzīvē Dievs ir devis jau astoto gadu. Jaunajā gadā katram novēlu MĪLESTĪBU,

TICĪBU, CERĪBU!

Mārīte Indriksone

Aivara Zariņa foto.

GAISMA LATVIJAI. GAISMA GAISMĀ

28. decembrī Madonas katoļu baznīcā istenojās iniciatīva „Gaisma Latvijai”. Muzikālajā svētbrīdī uzstājās mūziķi Ilze Fomina, Juris Vizbulis un Antra Fomina no Rīgas.

Par aktīvāti pārdomās dalās priesteris Pāvils Kamola.

Pirmkārt, tā bija Svētā Gara pilna lūgšana. Tāpēc ne mirkli nenožēloju, ka uzaicinājām tieši viņus. Cik ļoti tas atšķirās no piedzīvotās situācijas, kad mani emocionāli šantažēja, jo nevēlējās

draudzei apstiprināt pseido-māksliniekus, kuri izpilda tukšas dziesmiņas par sniegpārslinām, nevis par vislielāko noslēpumu pasaulē – Jēzus Kristus dzimšanu. Zvanītāji toreiz prasīja atdot viņiem baznīcas telpu (kādā baznīcā pat tika iznests Vissvētākais Sakraments, lai atbraukušie brīvi varētu veidot „Ziemassvētku gaisotni”), bez tam viņi gribēja uz savām „sniegpārslinām” pārdot biļetes.

Šoreiz nebija ne biļešu, ne tukšuma, bet augsta līmeņa mākslinieku klātbūtne un īsts lūgšanu vakars ar dziesmām, kuras neapņēna, bet jo vairāk izgaismoja Jēzus piedzimšanu un mīlestības iemiesošanu. Tas bija kā liels dziesmu un liecību prožektors, novirzīts uz Betlēmes notikumu. Slavētājos bija Kunga Gars un viņi bija dzīvības pilni (skatiet pravieša Ezehiēla grāmatas 37. nodaļu)!

Otrkārt, liecība! Ilze Fomina pieminēja faktu, ka vienas dziesmas pamati tapa adorācijas stundā, kad viņa lūdās Vissvētākā Sakramenta priekšā. Šis fakts varētu būt laba „šprīce” mūsu draudzei un cieņiem, kurus redzēju, jo gan starp vieniem, gan otriem bija tie, kuri Madonas lūgšanu kapelā cenšas pavadīt vis-skaistāko laiku, esot lūgšanā un veidā, kādā viņiem atļauj būt aktuālā sirdsticība un konfessija. Nav izbrīns,

ka no lūdzošas sirds nāk vārdi, kas spēj satricināt nocietinātas un neticīgas sirdis. Ko līdzīgu lasām lielā Mistiķa un Baznīcas doktora – svētā Jāņa no Krusta – atziņās. Vēlāk sarunā Ilze atklāja, ka arī viņa ir lasījusi Karmela mantojumu – sv. Elizabeti no Vissvētās Trīsvienības – un uztvertās domas ielikusi savā dziesmā. Lūk, dziesmas vārdi:

*„Vēlos būt Tava skaistuma apžilbināts,
Tava maiguma sasildīts, Tava miera apstādināts.
Vēlos būt Tavas klātbūtnes atjaunots,
Tava tuvuma nomierināts, Tavas mīlestības savaldzināts.
Vēlos būt Tavu Vārdu stiprināts, Tava prieka atdzīvināts,
Tavas cerības iedrošināts. Kungs, Tu esi tuvu,
tik tuvu man, Tevi atrodu es sevī un no jauna dzīvoju,
Kungs, Tu esi tuvu, tik tuvu man,
Manas dvēseles debesis Tev slava skan...”*

Madonas katoļu baznīcā muzicē Juris Vizbulis, Ilze Fomina un Antra Fomina.

Treškārt, personīgs pieskāriens. Šis vakars skāra arī mani, jo Euharistijas noslēgumā viesi spēlēja „Esi sveicināta” melodiju, kuras skaņa reiz mani aicināja uz Latviju. Ierakstu ar šo Rožukroņa lūgšanu pirms nepilniem desmit gadiem uzdevināja māsa Sofija, lai es mācītos latviešu valodu. Atceros, kādā sajūsmā biju toreiz, vēl nepazīstot Ilzi un Juri, kuri šo lūgšanu izpilda. Tas bija viens no „šķēpiem”, kas mani „ievainoja” mīlestībā uz Latviju. Un

nu varēju ar slavētājiem sastapties Latvijas simtgades gada izskaņā, kad noslēdzu savus apaļos (pēc Bībeles saprašanas) 7 gadus Latvijas zemē un kad mūsu draudzē caur viņu lūgšanu dziesmām mēģinājām pavairot Dieva klātbūtnes gaismu Latvijai!

Lai vēl gaišāk spīd paša Dieva, bet arī Viņa pielūgsmes gaisma Latvijas zemē un cilvēkos! Āmen!

Pāvils, priesteris

LĪGAS IRBES FOTOGRĀFIJU IZSTĀDE

Madonas Romas katoļu draudzes telpās Valdemāra bulvārī 18 no 12. janvāra skatāma Līgas Irbes debijas fotoizstāde „Piesauksana”.

Foto izstāde tapusi ar Līgas Irbes piekrišanu, bet viņai neko vairāk par to nezina. Izmantojot Līgas šā brīža iespēju ko fiziski ietekmēt izstādes tapšanā, patvaļīgi uzņēmos sagatavot ekspozīciju kā vēstījumu, cik atšķirīgi ir mūsu redzējumi par pasauli un cik neapjaušami dziļi ir mūsu iekšējie resursi! To zinot un pieņemot, parādās daudz lielāka iecietība pret atšķirīgo un prieks par piedzīvoto.

Piesaukt, sasaukt, atsaukties un runāt – tas, kas Līgai ikdienā ir svarīgi. Sarunas un diskusijas! Kopš 2015. gada, kad Līga pieņēma Kristību, viņa daudz klausās, meklē, runā un diskutē arī ar Dievu. Viens no sarunu veidiem ir fotogrāfija. Kā

jau ikdienišķas sarunas, tās var būt ļoti daudzveidīgas, pretrunīgas un reizēm pat aizvainojošas. Manu izvēli veidot šo

izstādi noteica tieši sarunu patiesums un dedzība. Pārsteidza, cik precīzi un filozofiski lasīto vai dzirdēto Dieva Vārdu Līga spēj ieraudzīt ikdienā. Fotogrāfija ir tikai mirklis, un visbiežāk tas ir nejaušību pilns mirklis, bet Līgas darbi mani rosina domāt par mūžību.

Pateicos autorei, kas ļāvās šai avantūrai un uzticēja savu mākslas darbu izstādīšanu.

Pateicos arī visiem izstādes tapšanā iesaistītajiem: Aigaram Novikam, Santai Jaujeniecei, Rasai un Rūtai Irbēm, Jānim Irbem un Inesei Irbei. Bez jums tas joprojām būtu nepieejams fails datorā.

Linda Irbe,
foto no izstādes

PAŠDARINĀTAS APSVEIKUMU KARTIŅAS

Draudzes namā šobrīd skatāma Ingunas Zariņas veidoto apsveikumu kartiņu izstāde. Mūsu draudzes pārstāve tās gatavo kopš bērnības.

– Iesākumā to darījām kopā ar mammu, viņa ievadīja kartiņu gatavošanas priekā, – atceras Ingunas. – Katru gadu Ziemassvētkos un Jaunajā gadā radiem un draugiem sūtījām kartiņas gan aplicēšanas tehnikā, gan pludinot akvareļkrāsas. Bērnībā nebija tādas materiālu dažādības kā šodien. Atceros, kā gatavoju kartiņas – rūķišus. Dažreiz ar savu padomu kā jau mākslinieks-noformētājs Ingunai palīdzēja tēti: – Idejas parasti noskatījām. Ar īpašu radošumu neizcēlāmies, arī es joprojām mēdzu idejas „špikot”, tās ieliekot savā materiālā, veidā, formā.

Kad beidzu augstskolu un aizgāju savā dzīvē, tradīciju Ziemassvētkos radiem un draugiem sūtīt apsveikumus turpināju. Šobrīd grūti iedomāties, ka kartiņas varētu pirkt.

Reiz nebija nekādu ideju, nekas nenāca prātā. Ingunas gāja uz veikalu ar domu papētīt materiālus – varbūt kas uzrunās: – Ieraudzīju kartonu „garšīgi” brūnā tonī ar sīku raibumiņu. Uzreiz bija skaidrs – gatavošu kartiņas – piparkūkas. Atlika piemēklēt trūkstošos materiālus, un darbs varēja sākties.

Citreiz tehnikas un materiāla izvēli ietekmē laiks jeb precīzāk – tā trūkums. Tad rodas vienkāršākas kartiņas, ar vienkāršu aplikāciju vai vienkāršainu zīmējumu.

Pēdējos gados pie kartiņu gatavošanas Ingunai palīdzējušas lielās meitas, pat pilnīgi patstāvīgi – no idejas līdz gatavam darbam. Liesma par tēmu „Apsveikuma kartiņas ar sniegpārslīnām” mākslas skolā izstrādāja noslēguma darbu. Parasti uz svētkiem rodas ideja, tēma, stils, ko autore cenšas atspēlēt, variēt, lai nebūtu divu vienādu kartiņu: – Pamatīnu pamatnes materiālu, toni vai elementu formu, krāsu. Reizēm sanāk „štancēt” vienādus apsveikumus, tad gan cenšos vismaz citu dzejoli ierakstīt.

Ingunas ir gatavojusi apsveikuma kartiņas arī neparastākiem gadījumiem: – Kad strādāju skolā, direktore lūdza uztaisīt apsveikumu uzņēmumam „Lazdonas pienasaimnieks”. Bija daudz ideju, žēl, ka vajadzēja tikai vienu. Reiz gatavots apsveikums Lieldienām, vienreiz – līdzjūtībai.

– Esmu gatavojusi kartiņas arī Valentīna dienai, dzimšanas dienai un citām svīnamām dienām, – neslēpj Ingunas.

Viņas dizainētās kartiņas decembrī kā sveicienu Kristus dzimšanas svētkos un Jaunajā gadā sūtījām mūsu draudzes sadarbības partneriem.

RAŽO ĪPAŠUS DRĒBJU PAKARAMOS

Skolēnu mācību uzņēmumu produkcija bieži pārsteidz vienaudžus un arī pieaugušos. Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu uzņēmums „Branch&Hang”, kurā darbojas jaunieši no mūsu draudzes, no viengabalaina koka zara gatavo drēbju pakaramos. Tie kalpo kā drēbju „pleciņi” un līdzās praktiskam pielietojumam ir gaumīgs dizaina priekšmets. Ne velti oriģinālos drēbju pakaramos jau nolūkojuši kafējnicu saimnieki, novada pašvaldības pārstāvji un citi interesenti.

Skolēnu mācību uzņēmumā „Branch&Hang” darbojas Jēkabs Sināts, Mārtiņš Seržāns, Tina Vāciete (Madonas Valsts ģimnāzijas 11. klase) un Gustavs Sināts (8. klase).

Drēbju pakaramie tiek gatavoti no viengabalaina koka zara, piemērotākais koks ir ieva un ozols. Jaunieši brīvdienās dodas dabā, izvēlas koku zarus, pēc tam tos vāra, žāvē, slīpē un apstrādā.

SMU gadatirgū Rīgā uzņēmums saņēma Banku augstskolas simpātiju balvu,

bet SMU gadatirgū Madonā ieguva nomināciju „Labākā pārdošanas komanda”.

Uz jautājumu, kāda būtu mācību uzņēmuma reakcija, saņemot pasūtījumu no Vatikāna, SMU vadītājs Jēkabs Sināts atbildēja: – Interesants jautājums! Cik zinu, pāvests Francisks ir ļoti vienkāršs un pieticīgs cilvēks, tāpēc šādi dabiski, bet eleganti drēbju pakaramie varētu iet viņam pie sirds. Tā kā nesen uz drēbju pleciņiem sākām attīstīt arī iegravēšanu, varētu uz Vatikānam domātajiem iegravēt dažādus teicienus, piemēram: „Caur Mariju pie Jēzus” vai „Nebīsties, izpeldi dziļumā”. Šos drēbju pakaramos varētu

SMU „Branch&Hang” jeb Tina, Jēkabs, Gustavs un Mārtiņš.

pagatavot arī liturģiskajās krāsās, ko, atbilstoši Baznīcas gadam, lieto gan priesteru apģērbā, gan altāra parklajos.

Mums tātad ir idejas, kā izpausties un iepriecināt pat pašu pāvestu!

Inese Elsiņa

DRAUDZE TURPINĀS SPĒLĒT ŠAHU

Sākot ar februāri, vēlamies draudzē atsākt šaha spēli, tikai citā laikā un formā. Lai interese par šahu būtu lielāka, to ne tikai spēlēsim kā turnīru, bet būs iespēja apgūt šaha spēles teoriju. Ir doma, ka šaha draugi draudzes mājā varētu tikties katru otro trešdienu no pulksten

15.30 līdz 18.30. Ja sākumu iznāk nokavēt, nekas – var pievienoties arī vēlāk.

Pirmā tikšanās reize plānota **trešdien, 6. februārī, pulksten 15.30 Valdemāra bulvārī 18**. Sīkāka informācija pa telefonu 26307236. Vēlams pieteikties!

Ilze Priedīte

ZIŅAS PAR GAIDĀMAJIEM NOTIKUMIEM

♦ **22. februārī** ikviens aicināts uz draudzes lūgšanu nakti Aglonā. Pieteikšanās baznīcas grāmatu galdā.

♦ Svētā Jāzepa vīru kopiena **22.–24. februārī** stiprā dzimuma pārstāvjus aicina piedalīties vīru konferencē Aglonā.

♦ **13. janvārī** mūsu draudzē ar liecībām dalījās Svētā Jāzepa vīri no Rīgas, savukārt **3. februārī** ar liecībām tiks stiprinātas sievietes. Viesos uz Madonu ieradīsies Bezvainīgās Vissvētākās Jaunavas

māsu kalpoņu kongregācijas pārstāves.

♦ Tuvojoties Madonas katoļu baznīcas 85. jubilejai, ko svinēsim jūnijā, kristieši aicināti saņemt Svētā Gara dāvanu caur lestimināšanas sakramentu. Tos draudzes pārstāvjus, kuri vēlas būt iestiprināti, lūdzam pieteikties pie priestera Pāvila. Arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs ir devis piekrišanu **9. jūnijā** Svētajā Misē būt kopā ar draudzi.

Redakcija

FOTOGRĀFIJA, KAS IEPRIECINA

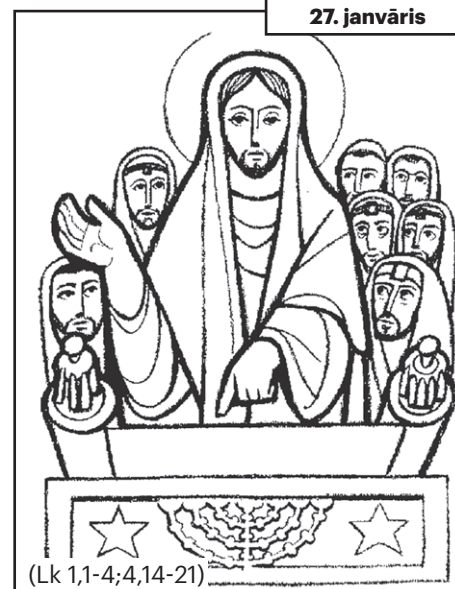
Gatavojoties Jēzus piedzimšanas svētkiem, Jaujnieku ģimenes meitenes izrotāja istabu. Tai skaitā mūzikas instrumentus un tā, lai Galvenais būtu centrā.

– Nezinu, vai priecāties vai bārties, – pārsteigta par tik radošu pieeju klavieru noformējumā, atzina māmiņa Santa.

Inese Elsiņa

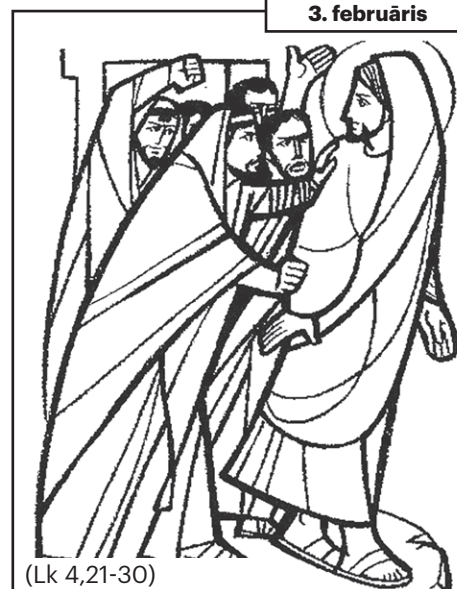
Svētdienas Evaņģēlijs

27. janvāris

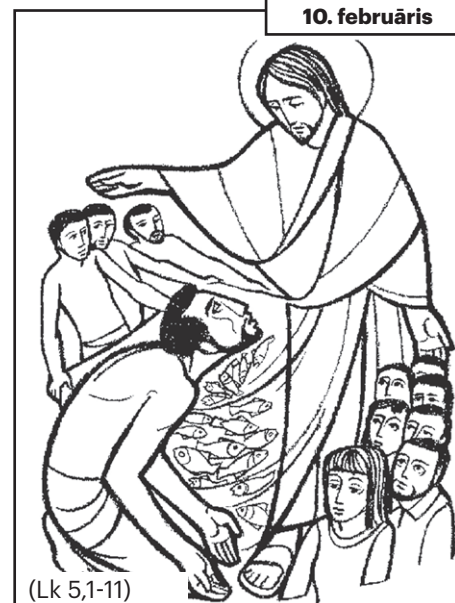
(Lk 1,1-4;4,14-21)

3. februāris

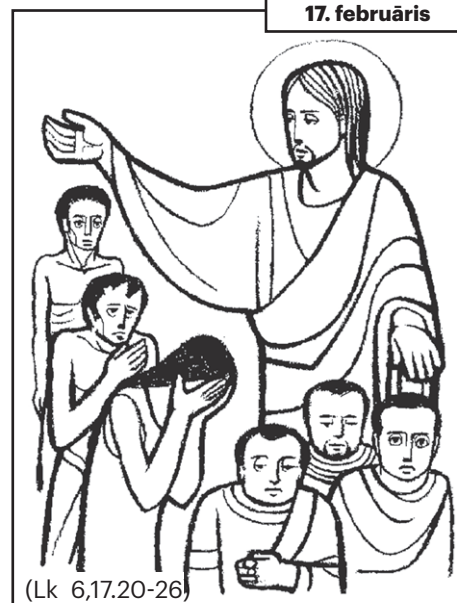
(Lk 4,21-30)

10. februāris

(Lk 5,1-11)

17. februāris

(Lk 6,17.20-26)

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA
E-pasts: draudze@madona.lv
www.madonasdraudze.lv
www.draugiem.lv/madonasdraudze
www.facebook.com/madonasdraudze
Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Raiņa iela 5. Atvērta visu diennakti
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mise Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien – plkst. 7.15
Otrdien, trešdien, ceturtdien, piektdien,
sestdien – plkst. 18. Svētdien – plkst. 11 un 18

Draudzes apsveikums

Miļi apskāvienu un Dieva svētība Kušneru ģimenei, kurai 29. decembrī pievienojās trešā atvase – tik gaidītais Enriko!
"Tu dariji man zināmu dzīvības ceļu, Tu piepildi mani ar prieku Sava vaiga priekšā, un jaukas, svētības pilnas dāvanas pie Tavas labās rokas ir mūžīgi." (Ps 16: 11)

Draudzes aktivitātes

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Anita Cibule (t. 26464574)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katrā mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katrā mēneša otrā otrdienā
Vieta: pie draudzes vīriem
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Kalpošana pansionātā

Vieta: Mārcienas pansionāts
Kontakti: Antoņina Žurovska (t. 24200033)

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Senioru brokastis

Laiks: katrā mēneša trešā trešdienā pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Veneranda Peļņa (t. 26592737)

Jauņiešu tikšanās

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Jēkabs Sināts (t. 22848280)

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19.15
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aija Mālniece (t. 26253927)

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820),
Aija Mālniece (t. 26253927), Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Līgas Irbes fotogrāfija.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika.
Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.